

Notitser.

Girobanker. — Folkemængde og Beboelseslejligheder
i Stockholm.

Girobanker.

I Anledning af en enkelt Bemærkning i Dr. Heckschers Artikel om Girobanker i forrige Hefte, er Redaktionen bleven gjort opmærksom paa Følgende:

Naar det S. 29 i Noten anføres, at Nationalbanken i sine Opgørelser slaar Foliomidler sammen med Konto-Kuranter, maa det bemærkes, at de i Bankens Oktroi og Reglement omhandlede »Folier« i Virkeligheden ikke mere eksistere. De paa disse Folier indestaaende Midler vare ikke rentebærende, og Foliohaverne maatte betale Gebyr for Benyttelsen. Midlerne opbevaredes som særskilt Fond (Foliokassen) og maatte ikke benyttes i Bankens Laanvirksomhed. Da denne Form for Indsættelse var lige uheldig for Banken og Publikum, skred man i 1861 til at indføre »Konto-Kuranterne«. Herved forstaas i Nationalbankens Opgørelser Konti, hvorpaa der indsættes Penge paa Anfordring til en lav Rente og uden Gebyr. Da Adgangen til Indsættelse af Penge paa disse Vilkaar var aabnet for Publikum, forsvandt Folierne af sig selv, og det der i Bankens Opgørelser anføres under Titelen Konto-Kurant, omfatter ikke forskelligartede Midler, men udelukkende Penge indsatte paa Anfordring til lav Rente (for Tiden $\frac{1}{2}$ pCt. p. a.). Dette svarer nøje til, hvad der i de private

Bankers Regnskaber kaldes Folio, og Dr. Heckschers Sammenstilling af Nationalbankens Konto-Kurant-Konto og de private Bankers Foliokonti lider derfor ikke — som han selv antager — af Mangel paa Homogenitet, men giver i Virkeligheden et fuldt korrekt Billede af Forholdene.

Det fortjener endvidere at anføres, at den S. 34 i Noten omhandlede reglementariske Betingelse for Overførsel fra en Foliokonto til en anden, nemlig at dette skal ske »med begges Samtykke«, ikke bringes i Anvendelse overfor Konto-Kuranter, men at Overførsel fra en Konto-Kurant-Konto til en anden kan ske ved Indlevering af en dertil indrettet Anvisningsblanket fra den, som ønsker paa denne Maade at yde Betaling til en anden Kontoindehaver. I Praxis er denne Adgang til med Lethed at foretage Overførsler imidlertid ikke bleven benyttet af Publikum.

Folkemængde og Beboelseslejligheder i Stockholm.

Efter den sidste »Mandtalsskrivning« udgjorde Stockholms Folkemængde ved Aarsskiftet 236,350 Personer, eller 8232 flere end ved Udgangen af 1888. Den »kirkeskrevne« Folkemængde udgjorde ved Udgangen af 1889 243,500, — en Forøgelse paa 8510 Personer i Sammenligning med det foregaaende Aar. Den sædvanlige Forskel i Folketilvæksten, saaledes som den opgives paa den ene Side efter Mandtalslisten, paa den anden Side af Præsteskabet, var i 1809 mindre end sædvanlig.

Efter Mandtalslisterne udgjorde Folkemængdens Tilvæxt Stockholm

	Absolut Tilvæxt	Aarlig Tilvæxtprocent
i Aarene 1871—75	11,400	1.7
- — 1876—80	22,900	3.0
- — 1881—85	43,300	4.7
Aar 1886.....	5,700	2.7
— 1887.....	4,700	2.2
— 1888.....	6 600	3.0
— 1889.....	8 200	3.6